

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X.

ZATURDAG den 30sten MAART, 1822.

N. 13.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

PUBLICATIE.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, uit aanmerking dat gemeene lieden die niets bezitten, wanneer zij zich schuldig maken aan rustverstorende daden en vegterÿen, de boeten bij de wet daarop vastgesteld niet kunnen betalen, waardoor zij slechts met eenige dagen gevangenis, aan welke zij zich weinig bekreunen, zouden moeten worden gestraft: hetwelk dusdanige lieden niet te rug houdt van, bij herhaling, de wet te overtreden, zonder nogtans te vallen in de termen der Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dezes eilands dd. 19den July 1808, om dat, op hen die van hunne bloedverwanten onderhoudt in gevangenis verkrijgen, niet kan worden toepasselyk gemaakt, de bepaling der gemelde publicatie, volgens welke de genen die voor eenige misdaad of uit wangedrag geconfinneerd zijn en uit onvermogen onderhoud van Gouvernementswege genoten hebben, na ontslag, verplicht zullen zijn voor het publiek te werken tot dat zij aldus de kosten welke hun confinement aan het Gouvernement heeft veroorzaakt zullen hebben vergoed.

Goed gevonden en besloten is: de hierboven aangehaalde bepaling der publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dezes eilands dd. 19den July 1808, bij deze uit te strekken tot zoodanige van de hierboven bedoelde personen die onvermogen mogten zijn de bij hen wegens rustverstorende daden of vegterÿen verbeurde boeten met de daarop gevallen kosten te betalen; in welk geval de Raad-Fiscaal het recht zal hebben, niet alleen om hen aan de publieke werken te doen arbeiden, maar zelfs om hen op vaartuigen of aan eenig voor hen conveniabel werk te plaatsen, ten einde de voldoening van het door hen verschuldigde uit hunne verdiensten moge worden gedaan.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 19den Maart 1822, het Negen-de Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANZ'LAAR,

Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 26sten der gemelde maand Maart.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, ontwaart geworden zynde uit de hem van wegens de Politie, gedaane rapporten dat vele Bewoonders of Eigenaars van huizen, zoo in de Willemstad, Scharlo, Pietermay, als aan de Otrabanda, niettegenstaande de publicatie van 17den September 1816, nalatig blijven in het schoonmaken der goten en straten, en reparatie aan dezelve, voor zoo veel ieder aangaat; waarschouwt by deze alle belanghebbende ten serieuste om aan gemelde publicatie promptelyk in het vervolg te voldoen, zullende de daanby bepaalde boete van 20 Pesos van Agten, zonder conniventie worde ingevordert, en de schouwwe der Woensdage en Saterdag regeltmatig geschieden.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscaal den 18den Maart 1822.

Para vender en la Imprenta.
LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

MEDEGEDEELD.

Uit het Journal van een Reiziger.

No. 3.

De huizen in Caracas zijn in het algemeen zeer groot, en fraai gebouwd. Voor de zware aardbeving waren dezelve beter dan zij thans zijn, zij worden niet hooger gebouwd, zedert die schrikkelÿke gebeurtenis, dan eens verdieping hoog, en anders gemaakt om dezelve by mogelykheid tegen den schok van zulke eene wederkerende eilende te behoeden. Er zijn niettemin eenige van twee verdiepingen blijven staan, welke de algemeene verwoesting ontgaan zijn, en die stad luister by zetten. Het uitwendige gezigt van allen is eenvoudig, eenigzins beschadigd door het gemeene pleisterwerk welke dezelve bedekt, en de ontbreking van glaze ramen aan de vengsters. Deze laatste worden vergoed door yzeren tralies in de goede huizen, maar vele hebben houten tralies, gelykende naar zoo vele gevangenis.

De huizen zijn naar de Spaansche mode gemaakt, met een ingang, of *San Juan*, uitkomende op een gaandery, welke eene plaats *patio* omheind, alwaar verscheidene vertrekken aan alle kanten gebouwd zijn. De *palitos*, zijn in eenige huizen naar den smaak met oranje appelen boomen en bloempotten om dezelve versierd. Maar de onbevolkte staat der stad brengt zeer natuurlÿk de huishoudelyk spaarzaamheid op derzelver plaats terug. De vloeren van alle huizen zijn met breede groote klinkers belegd, welke zamengenomen met de koelte der luchtgesteldheid, veel toebrengt tot het voortleeden van muggen, vliegen, en andere insecten.

In het westen en het noordelyke gedeelte der stad, zijn de huizen allen ingevallen, en leveren eene vertooning op, welke eenen niet behagelyken indruk op de genen maakt welke dezelve in voorigen staat gekend hebben. In velen dezer ingestorte gebouwen zijn er nog eenige met pannen half bedekte vertrekken blijven staan, welke door arme lieden bewoond worden.

Onder de kloosters is dat van St. Fransiskus het grootste en aanzienlykste. Er zijn drie nonnekloosters; schoon een derzelve een beter naam verdient, als die van de Heilige Zusters, toebehoorende aan de aanzienlykste families van Caracas, welke hare vertogens tot het algemeene nut besteden, en de jonge dames in verscheidene nuttige takken van onderwyzen opleiden. De kerken behoorende tot deze inrigtingen zijn, gelyk de andere, eenvoudig en groot, en waren voormaals ryk; maar thans in vergelyking arm, door dat dezelve van hun zilver, staande de noodtoestanden tegenwoordigen oorlogs ontbloot zijn geworden. Men verhaalt vele wonder werken die in de kloosters plaats gehad hebben, maar het is geen aandacht waardig. Alle de kerken zijn met een overvloedig aantal van klokken voor zien, welke gedurende het gebed met hamerslagen geluid worden, hetwelk een verward en onaangenaam geraas veroorzaakt. Dit wordt geduriglyk herhaald. "Het gelui volgt op het gelui van s'morgens tot s'avonds, en van s'avonds toe tot s'morgens."—Zoude het niet goed syn, zoo het gebruik van klokken te luiden in groote steden afgeschaft wierde? Het geraas hier door veroorzaakt, is zeer hinderlyk voor ziek liggende menschen, en het luiden voor begravenissen kan niet dan eene schrikkelÿke uitwerking op de verbeelding dezer in twyfel liggende personen hebben, en van wien men alles onttrekken moet welke oerslagtigheid kan veroorzaken. Uerwerken vindt men overvloedig, genoeg om de aankondiging van het kerkuur overbodig te maken.

Publieke gebouwen.—Het is een zeldzaam iets dat er nooit in deze uitgestrektheid een gebouw opgericht is, uitsluitelyk bestemd voor het gouvernement; en overeenkomstig de waardigheid van dezelve bedienaren. Zoodanig echter is het geval; en er zijn groote byzondere huizen voor dat oogmerk gebouwd geworden. Het paleis des tegenwoordigen opperbaveelhebber in Venezuela, onderscheidt zich eenigzins in deszelfs uitzigt van andere huizen, en wordt slechts door de voor deszelfs poort staande wacht onderscheiden.

Het hooge geregtshof heeft deszelfs vergadering in het ruime woonhuis, behoorende aan den graaf van —, en dit is het schoonste gebouw in Caracas.

De kerken en kloosters zijn de uitgestrekste gebouwen in de plaats, en zullen zeer waarschyndelyk, door derzelver grootte, het karakter hunner eigenaars en ministers, en den invloed dat deze in den staat des gezelligen leven gehad hebben, de nieuwagierigheid des vreemdelings, die voor de eerste maal een Roomsche Katolyke land bezocht had tot zich trekken. De voor-

naamste der kerken is de hoofdkerk gelegen aan de oostzyde van de Plaza. Dezelve is vyf en zeventig voeten breed, en twee honderd en vyftig voeten hoog, en heeft een zeer fraaye toren met een uurwerk, er in het eenigste in die plaats te vinden. De binnenste derzelve, is slechts onverschillig, schoon er een sierlyk orgel en fraaye altaren in zijn. In deze kerk worden alle plegtige en publieke plegtigheden gevierd. Zulk als het zingen van *Te Deums*, de inwyding van banieren, en de aflegging van publieke zeden. De kerk van Candellaria, die thans verwoest is, was tevens een zeer fraai gebouw omsingeld van eene uitgestrekte plaats met eenen steenen muur. De meeste der andere kerken zijn vernield, en de mis wordt gevierd in eenige der aangrenzende by voorraad gemaakte gebouwen.

De leden van de godsdienstige genootschappen zijn zeer in Caracas verminderd, en zullen nog verdere vermindering ondergaan, by de nieuwe order van zaken. Den invloed welke zy gewoon waren te oefenen geraakt reeds in verval; maar daar dezelve zoo groot en een steunsel voor het gouvernement was, levert dezelve een belangrij onderwerp op, waar over eenige woorden te zeggen vallen.

Toen Ferdinand Amerika bevolkte, versterkte hy zyne magt over zyne nieuwe domeinen door een bul van den paus; maar met eene na-eiverige staatkunde beziel, welke alle de daden isens berekenenden monarch kenmerkten, verkreeg hy ten zelfden tyde eene vergunning van alle de tienden in deze nieuwelyke ontdekte landen zoo wel als de beschikking over alle kerkelyke middelen aldaar, voorregten aan hem geredelyker toegestaan door de onachtzame mildadigheid van de pausen, welke onkundig waren van de waarde van het gene zy weg gaven.—Van daar dat de Spaansche monarchy de hoofden der Amerikaansche kerk geworden zijn, en daardoor is de mogelykheid van plaats hebben de verschillen tusschen de kerkelyke en wereldlyke gezag hebbende uit den weg geruimd. Aldus gewapend, werden de koninglyke voorregten onderschraagd door de vermeerdering der priesters, en der klooster inrigtingen; en vandaar zijn hunne inkomsten tot eene verbazende hoogte gestegen, en de bygelovige pracht en grootheid der Roomsche kerk opgeklimmen tot eene onbepaalde uitgestrektheid in ZuidAmerika.

Ongetwyfeld was de invloed welke deze inrigtingen op de maatschappy en op de gevoelen van het volk oefenden groot. De groote moeite die men nam in het vermeerderen van kloosters moest byzonderlyk schadelÿk geweest syn.—Burgers door deze averechtliche inrigtingen misleid, zonderden zich af van hunne medegexoten, en niet slechts om de eerste oogmerken der natuur te vernietigen, maar om het voordeel hunner innerlyke en lichamelÿke vermogens aan de maatschappy in het algemeen te verzaaken, en werden eilendige wezens die zoo wel nuttelos waren voor zich zelven als voor de geheele menschelyke maatschappy. Aan deze levenswyze is de natuur byzonderlyk uitnodigend en die gene, die daarin getreden zijn, hebben weinig bewys gegeven van eenig voordeel welke uit hunne geloften gesproten is; maar hebben, in het tegendeel zeer veel ten nadeel der publieke opvoeding en de vorderingen, in kunsten en wetenschappen gestrekt. Men heeft aan hen te wyten dat de opleiding der jeugd bepaald was aan een werktuiglyke en schoolsche ontwikkeling van slechts ledige "niets beduidende" klanken.

Vele dezer monniken waren ingelyks zeer ongebonden en bedorven in hun gedrag; en verzwakten alle achtting voor godsdienst en zeden in de gemoederen des volks. Zy ook boezemden het volk een afkeer voor de vreemdelingen in welke by hetzelfde in het ongunstigste licht stonden. Wanneer men de staat der Spaansche volkplantingen vergelykt met die der andere natien die door meer verlicht gevoelen bestaard worden, dan zal het onderscheid zeer aanmerkelyk syn.

Het is nu te hopen dat door het voorbeeld hetwelke Spanje zelfs gegeven heeft in het afschaffen dezer nuttelooze inrigtingen, en dat de verlichte geest des tyds de nevel die voor de oogen van dit volk verspreid lag zal opgeklaard worden. Zoo niet godsdienstige verdwaazetheit en gematigheid in deze nieuw opgerezen republiek heerschen, zal zy te vergeefs wedyveren om dezelve hoogte te bereiken van haar zuster republiek in het noordelyke halfond; dat het volk den godsdienst hunner vaders vereert, doch tevens den waren godsdienst onderscheidt van dweepzucht en overdraagzaamheid aan anders gezinden.

March 29, 1822.

FOR NEW YORK,

THE SCHOONER

MACDONOUGH,

R. AUGER, Master.

A Regular Trader.

To sail positively in the early part of next Week. For Freight or Passage, apply to SAMUEL LYON.

NOTICE.—The Public are cautioned not to trust the Crew or Officers of said vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

LOTTERY.

DE Pryzen en Premien, die op de onderstaande Nummers zyn gevallen van de Tweede Klasse, zullen betaalt worden op aanstaande Vrydag, zynde den 5den April 1822, op de Lottery Kantoor volgens Plan, als ook op die zelve dag zal het Fourneement van de Derde Klasse beginnen, zoo verzoekt de ondergeteekende aan het Publiek, om zoo spoedig als het mogelijk is te komen Fourneeren, als ook om andere Loten te komen kopen, doordien dat er nog genoegzame in wezen zyn, en ook genoegzaam achteruit zyn gebleven, omme te komen Fourneeren voor de Tweede Klasse, om aan de ondergeteekende instaat te stellen spoedig de Derde Klasse en voornamentlyk de Vierde Klasse, daar die voornaamste Pryzen in zyn, om die te kunnen trekken, en de geëerde Publiek kan stelling en verzekert zyn, dat hy alles aanweeden zal, omme de Derde en Vierde Klassen te kunnen trekken, ja zelfs zal hy opofferen zyn winst, die hy in de Vierde Klasse genieten zal, en daar voor biljetten te kopen, eveneens als een particulier, dus alle zyne moeite en werk dat de ondergeteekende gedaan heeft, opoffert hy alles, omme de Vierde Klasse te kunnen trekken, en ook omme aantemoedigen, aan het geëerde Publiek om het zelve te doen, als wat hy doen zal, om zoo veel te spelen als immers het mogelijk is, ten einde, om die voordeelige Vierde Klasse te kunnen trekken.

No.	29	Pryzen	Prem.	No.	357	Pryzen	Prem.
1163	50	8	7 4	758	9		
838	8			1136	9		
38	8			723	9		
940	8			1283	9		
1441	8			518	8		
912	8			802	9		
746	8			623	9		
860	8			1037	8		
93	8			974	9		
446	8			333	8		
486	8			56	9		
1089	9			964	9		
811	8	7 4		109	8		
1122	100	7 4		870	9		
90	12			1416	12		
894	8			1420	9		
1156	8			1064	8		
830	8			292	8		
99	9			1195	9		
556	8			143	12		
885	8			1313	8		
590	8			923	8		
48	9			254	9		
313	9			1421	8		
699	8			800	8		
482	9			150	8		
56	8			1489	9		
551	8			578	12		
1345	8			917	0		
903	9			1186	9		
769	9			321	8		
895	9			825	9		
792	8			1013	9		
339	8			1176	9		
791	9			116	9		
366	8			763	8		
60	8			697	8		
1443	8			1325	0		
1253	8			406	8		
565	8			1234	9		
398	9			382	24		
470	9			1133	8		
541	9			817	9		
1239	9			416	8		
835	9			266	9		
194	8	10 0		913	8		
1475	200			441	9		
1301	12	10 0		486	9		
10	8			959	8	Ps 7 4	

S. S. DELVALLE.

Den 22-ten Maart 1822.

GOVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contralleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cantelaar, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen: Wissels in Hollandsch Courant, ten bedrage van ongeveer Twee Duizend en Vyf Honderd Pezos van Achten, voor Militaire Tractementen en Soldyen over deze maand Maart, te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 's Gravenhage, twee maanden nazigt.

De inlevering der Biljetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot niterlyk op Maandag den 1sten April voor 12 uren, zullende het antwoord op Dingsdag den 2den April gegeven worden.

De Raad Contr. der Financien,

NUBOER.

Fiscaal's Kantoor, den 29sten Maart 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pene als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 22sten Maart 1822.

BEKENDMAKING.

ALLE personen welke verschuldigd zyn zoo wel aan de Firma van JOSEPH FOULKE, als aan dat van JAMES SMITH & ZOON, worden verzocht om hunne betaling te doen binnen veertien dagen van deze datum afgerekend, zullende voor alle schulden welke onafgedaan blyven, na verloop van dien tyd geregelyk gemaand worden.

March 22, 1822.

NOTICE.

ALL persons Indebted either to the Firm of JOSEPH FOULKE, or to that of JAMES SMITH & SON, are requested to make payment within fourteen days from this date, as all debts remaining unsettled at the expiration of that time will be sued for.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onzelaatste INGERKLAARD—MAART.

23. bark Mercorius, Schumsh,	St. Croix
golet Morgen Star, Luidens,	Sp. kust
bark Hirondelle, Duberger,	St. Domingo
golet Macdonough, Auger,	New York
— Rooseboom, Geribaldi,	Aruba
27. golet Venus, Pieters,	Aruba
— Aruba Paket, Boekhout,	dito
29. golet La Liberal Chica, Malabe,	Sp. kust
UITGERKLAARD—MAART.	
23. golet Frances, Seaward,	Norfolk
— Anna Catharina, La Roche,	St. Thomas
bark Sophia, Hebrew de Limas,	dito
— Sally, Williams,	Spaansche kust
25. golet Rosa Rita, Lopez,	St. Thomas
26. — Dorothea, Debrot,	Spaansche kust
27. bark Fanny, Siragusa,	St. Thomas
— Merkuur, Walter,	dito
28. — Perseverance, Munro,	dito
29. golet Rooseboom, Geribaldi,	Aruba

De oorlogsvaartuigen welke volgens onze laatste te La Guayra van Margarita en Cumana verwacht werden, en alhier eenige dagen geleden aankwamen, zullen nu de blokkade van Puerto Cabello bewezelyken. Men meldt dat het eskader bestaat in de volgende vaartuigen:

Brik San Josef, van 20 stukken, kap. Mourgue.—Brik Bolivar, van 18 stukken, kap. Almeida.—Brigantine Josefin, van 12 stukken, kapitein Maccan.—Brigantine Libertador, van 12 stukken, kapitein Bogie.—En drie schoeners, voerende elk 7 stuk.

De linie van de zeekust die nu nog in de hand der Koningsgezinden blyft, strekt zich alleen uit van Puerto Cabello tot Coro, welke de uitersten zyn; en daar het blokkerende eskader zamengesteld is uit een genoegzaam getal vaartuigen die allen goede zeilers zyn, kunnen zy een lyn van gemeenschap trekken, lange deze korte uitgestrektheid van kust; en het is waarschynelyk dat weinige vaartuigen die naar Puerto Cabello of Coro stevenen het ontkomen zullen om genomen te worden. De schoener San Juan, van Coro naar Puerto Cabello, is alreeds genomen en naar La Guayra opgezonden geworden.

Volgens brieven van Coro, die tot den 26sten loopou, had de expeditie van welke onlangs gewach gemaakt is dat van Maracaybo naar Coro zou vertrekken, te Altagracia is geland. Deze expeditie bestond uit 1200 man, en had reeds eenigen voortgang by dezelve togt op Coro gemaakt, toen generaal Morales, wiens magt uit 3000 bestaat, tegen dezelve optrok, en de Colombianen noodzaakte terug te trekken. Morales, volgens de laatste berichten van hem te Coro ontvangen, volgde hunne terugtogt met hoop van hen afte snyden om zich weder in te schepen. De uitslag was nog niet bekend toen de laatste berichten van daar kwamen.

Ingevolge dat aanstaande Vrydag een Heilige dag is, zal onze Courant uitgegeven worden, op den voorgaanden Donderdag avond.—Men verzoekt dat de Advertissementen, &c. voor dat nummer geschikt, vroeg dien dag gezonden worden.

ADDRES VAN HET CONGRES VAN COLUMBIA BY HET SLUITEN VAN DES ZELFS LAATSTE ZITTING, AAN HET VOLK.

Columbianen!—Op heden maakt het kongres een einde aan de achtbare pligten, waar mede hetzelfde belast was, en derzelfs leden, uwe vertegenwoordigers, keren weder naar hunne huizen, met het vertrouwen dat zy uwe wenschen vervuld hebben.

Er bestaat voor U eene zoedanige constitutie, welke schynt best met de gesteldheid van het land geschikt te zyn, en berekend om aan U, uwe vryheid en vergrooting te verzekeren.

De republiek is vereenigd geworden door de geheele en wettiglyke vereeniging der landen welke dezelve uitmaken. De pligten der regereersders zyn omstandig omschreven. Uwe reg-

ten genieten de plegtigste waarborgen voor hunne zekerheid.

Het grondgebied is thans verdeeld in departementen; en deze hebben de noodzakelyke organisatie in alles ontvangen.

Er zyn geregtshoven daargesteld om uwe verschillen te bealisen, en misdadigers te straffen; en het algemeen welzyn der burgers beoogende er tevens zyn er vierschaaren van appel in elke provincie daargesteld.

Daar het uitoefenen van regt veel invloed heeft op de veiligheid der burgers, heeft hetzelfde de byzondere overweging van het Congres verdient.

De onkunde bield het Spaansche gouvernement instand; als zynde de eenigste voorwaarde waardoor de slaverny instand houdt; maar onze republiek, kan zich zelve buiten de deugden en kennis van derzelve burgers niet onderhouden, ten einde om dit groote oogmerk te bereiken heeft het kongres, schikkingen gemaakt, om scholen, huizen voor opvoeding, collegien en universiteiten daartestellen; en heeft zich toegeegend, het eigendom en huurpenningen der afgeschafte kloosters tot dezelve vervulling.

Noch was den toestand van het ongelukkige gedeelte van die menschen, welke het juk van slaverny onder U dragen over het hoofd gezien. Ook met het bepalen om de slaverny te vernietigen, en om deze wreede gewoonte voor altoos te verbieden, handelde het kongres niet onregtvaardig jegens de onschuldige bezitters hetzelfde heeft de reden de verschuldigde hulde bewezen, zonder doof te zyn aan de eischen van een door goede trouw geheiligd bezit.

De publieke inkomsten welke door de rampen van een vernietigenden oorlog zeer verminderd waren, zyn door de regelmatige en wyze wetten weder hersteld; en er zyn zoedanige schikkingen gemaakt, waardoor dezelve terwyl de inkomsten vermeerderd worden, de zware belastingen welke het volk onderdrukten daarentegen verminderen. Gy zult voortaan geene binnenlandsche belastingen betalen, op de voortbrengsels van uwe nyverheid, welke tot levensonderhoud verstreken; de geregtigheden op den invoer, zyn zoo veel mogelijk verminderd. Die op den uitvoer zyn tevens veel geringer dan gesteld te voren.

Het steken van dranken is vry, en deze uitzondering welke zulke zware belastingen verwydert moet aan den staat, eene vruchtbare bron van rykdommen en voorspoed opleveren.

Door de op de inkomsten gemaakte wetten zult gy instaat gesteld worden om daartoe tyd, en met weinige onkosten te kunnen bydragen, en uw onderhoud gemakkellyk te kunnen winnen; maar daar het gouvernement intusschen genoodzaakt is om verm eiderde en onvermydelijke uitgaven te moeten maken, heeft het kongres besloten eene onverwyde contributie te stellen naar evenredigheid der middelen van de contribuanten welke allen ge yk zullen betalen, en welke ingevorderd zal worden zonder vermeerde onkosten. Dit is het werk uwer vertegenwoordigers. Zy gelooven dat zy uwe inzichten vervuld hebben, en het hangt van U af wat uog vereischt wordt om Columbia te vereenigen, en dezelve tot die hooge graad van voorspoed te verheffen, waartoe dezelve kan opklimmen. Leef in gemeenzame en broederlyke vereeniging, verschoon elkanderen, en laat geen belagzucht of walgunst uwe harten beeyen. Deze zyn de wapens, welke uwe vyanden immer gebezigd hebben om tweedragt te verspreiden. Eendragt zal U sterk maken, en een einde maken aan een wreeden oorlog van elf jaren. Twist zal U, uwe rust benemen, en der natuurlyke voordeelen van uit het gezellige leven te zyn verstoken. Vereenigd zyt gy onverwinnelyk. Tweedragt alleen hebt gy als vyand te vreezen.

Gehoorzaamt de wetten welke door U ge maakt zyn, want zy zyn door uwe vertegenwoordigers daar gesteld; en hebt achting voor de staats maanen welke door U verkozen zyn. Denkt aan den roem van Columbia, welke siechts van uw gelyk en welvaart afhangt.

Overweegt dat niets in de geboorte volmaakt is, en dat de invloed van tyd en ondervinding zeer magtig is. De wet is de grensocheiding van vryheid, welke verdwynt, wanneer de wetten krachteloos gemaakt worden. Een vrye drukpers, die kostelyke gift, onafscheidelyk van geregtigheid en reden, die zekerheid van staatkundige en burgerlyke vryheid, is een geschikt middel om de denkwyze te bepalen en de gevoelens van een vry volk uitte drukken. Gebruikt dezelve met de matiging, welke dezelve is voorgeschreven, en daardoor zult gy uwe regten onbelemmerd behouden. Gy zult uwe regereersders in de palen hun gezag houden, en gy zult de verbeteringen door ondervinding en nood verkrygen.

Uwe vertegenwoordigers zullen U met de be weegreden hunner verrigtingen bekend maken, zy zullen U alles ophelderen wat gy niet verstaat, en zy zullen U de oorzaken hunner beslissingen berichten. Zy zullen uw vertrouwen verdienen, en hun oordeel zal U gerust stellen.

Veracht het gescreuw van onkunde en dweperij. Deze beoogen uwe tweedragt, uw wederkering tot afhankelijkelykheid en slaverny, uwe vernedering en onderdrukking. Deze zyn de poogingen uwer vyanden. Zy zullen U mogelijk vertellen, dat het kongres gewonecht heeft om Godiwe en ongodsdienstige stelregels alom te verspreiden; maar weet dat uwe vertegenwoordigers het geloof hen in den doop gegeven niet verzaken, en welke hen de eeuwige gelukzaligheid moet verzekeren. De God dezer aanhitters is zelf belang en hun geloof is verval len tot de afgodery hunner vooroordeelen. Oordeelt het kongres door derzelfs werken, verge lykt dezelve met uwe wenschen, en oordeelt by uw zelve. Hy die voorneemt U van een te

scheiden is uw vyand, en gy zoudt hem als een publieke rust verstoorder vervolgen.

Het congress heeft slechts beoogd U gelukkig te maken. Om dit te doen, heeft hetzelfde de grondbeginselen, welke gy reeds lang bekend gemaakt hebt aangenomen, en welke het geluk van andere volkeren gegrond hebben. Mogelyk heeft hetzelfde alles niet volbragt het gene deszelfs wensch was, maar het kan U verzekeren dat hetzelfde alles naar vermogen gedaan heeft.

Uw welzyn was deszelfs oogmerk uw welzyn, zal steeds deszelfs belooning zyn.

Gegeven in het algemeen Congres der Republiek van Columbia, in het dorp van Rosario de Cucuta, den 14den October 1821.—XI.

De voorzitter van het Congres,
JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
De gedeputeerde Secretaris,
MIGUEL SANTA MARIA,
FRANCISCO SOTO.

CUBA.

De tyding by de Hornet ontvangen overtuigt ons, dat dit kostbare en belangryke eiland, zich thans bevindt of kortelyk in eenen staat van oproer zal bevinden. De regeringloosheid welke te Havana heerscht, zal zich weldra over het geheele eiland uitstrekken, en het is bezwaarlyk den uitslag te bepalen. Spanje heeft altoos groot belang en waarde aan Cuba gesteld, niet slechts uit de voordeelen van den landbouw en den handel, maar van deszelfs ligging, zynde een geschikte verzamelpaats voor oorlog schepen gaande naar en komende van Zuid Amerika; eene soort van sleutel voor de Golf van Mexiko en bolwerk voor de Spaansche Kust.—Vandaar de sterke vestingwerken te Havana, en het besluit van Spanje om dat eiland met geene vreemde mogeheid te verwisselen.

De revolutie in Zuid Amerika; de onafhankelykheid der Spaansche Kust, en de trapsgewyze, schoon wisse afzondering van alle de Spaansche bezittingen met het moederland, kan Cuba niet onversehillig zyn; en de veelvuldige overhandeling met de vrye provincien, moet strekken ter bevordering van eenig plan dat insgelijks betrekkekyk hunne onafhankelykheid heeft. De regeringloosheid en verwarring welke zoo men zegt te Havana heerschten, moeten in openlyke vyandelykheid tegen Spanje uitbarsten, en een vorming van een soort van gouvernement te weeg brengen; en dat moet noodwendig een onafhankelyk zyn, daar er geene magt nader is dan die van de Vereenigde Staten, welke instaat is de onafhankelykheid van Cuba te beschermen. In die overdenkingen, welke onafscheidelyk zyn van de belangen van een aanwassend land, kwam het ons meer dan eenmaal in gedachten dat wy de onderhandeling van Florida moesten volmaken, en den handel en de vyheid van de Golf van Mexiko te verzekeren, door het bezit van Cuba te verkrygen. Wel ook in eene toekomstende eeuw van onze staatkunde moge gedacht worden, is het byzakeer dat onze vereeniging niet vernedelyk de byvoeging van grondgeced zal toelaten, wy zullen ook het denkbeeld zoo wel te huis als buiten niet aanmoedigen, dat wy begerig zyn om de bezittingen onzer republiek buiten derzelve, natuurlyke en gevoegelyke grenscheiding uitte strekken. Alle vriende bezittingen zullen meer kosten ter vergoeding dan zy waardig zyn, en wy zullen ons een noodzakelyk een party te gen alle vreemde geschillen maken. Groot Brittanje heeft reeds lang begerige oogen op Cuba geworpen, en heeft dikwyls ondernomen deszelfs bezitter te worden, en zoudt als nog volgaarne eenigs derzelver beste West Indische bezittingen voor dat vruchtbaar eiland willen ruilen. De Spaansche en Engelsche karakters, gevoelens en gewoontens kunnen niet overeenstemmen, en zy zullen het bezwaarlyk hebben om Cuba te onderwerpen of dezelve te houden wanneer het overwonnen is. Laat de Spanjaarden van Cuba hunne burger twist ongehinderd vervolgen; laten zy voorduren kolonisten te zyn, of zich zelve zonder onze bemiddeling te regeren. Het is ons belang dat de Spanjaarden dat eiland zouden houden en niet de Engelschen; maar aan de Engelschen by voorkeur van ons zelve. In de tegenwoordige heerschende verwarring te Havana, moet er geendaad ons ontglippen: het is de depot van zeeroovers, en van menschen van het slechtste karakter en kwade oogmerken; en de sterke arm van het gouvernement moet uitgestrekt worden om onzen handel te beschermen.

Wy eischen voor het minst, twee fregatten, twee korvetten, en verscheidene ligte vaartuigen, om zich vóór de Havana te vertoonen, en in het nabuurschap van het eiland en de golf te kruizen. Door het uitoefenen van een gevoegde magt, en een onverschrokken aanslag om die zeeroovers te vernielen, kan men verdere verbintenissen voorkomen voor zulke snode dingen, en onzen handel eene wezenlyke bescherming geven. De onkosten mogen zwaar zyn, maar het ware beter ten eerste te doen, of deze zamenzweringen en rooveryen zullen sterker worden, en dan zal bezwaarlyk zyn dezelve omver te werpen.—*New York, Nat. Advocate.*

Charleston, 23sten Feb.—De brik der Vereenigde Staten de Spark, kapitein Elton, kwam gisteren van eene kruistogt langs de Spaansche Kust en onder de West Indische eilanden. Zy deed hare overtocht van Matanzas tot in de bar in 62 uren. De Spark heeft zeven zeeroovers aan boord gehad, welke geworden zyn gevonden aan boord van een Nederlandsche bark die zy tusschen Aruba en de Kust genomen hadden. De bark werd aan den kapitein en bootsman gegeven, welke aan boord gevonden waren toen dezelve in het bezit der roovers waren.

De kadet ter see Thomas O'Buff overleed op den 9den January aan eene kwade koort.

welke hy aan de Kust gekregen had, na eene bedlegering van drie dagen. Hy is op het eiland Aruba begraven geworden.

The vessels of war mentioned in our last, as having been expected at La Guayra from Margarita and Cumana arrived there a few days ago, and are now enforcing the declaration of blockade against Puerto Cabello. The squadron is stated to consist of the following vessels:—

Brig San Josef, of 20 guns, capt. Maughe.
Do. Bolivar, of 18 guns, capt. Almida.
Brigantine Josafin, of 12 guns, com. Maccan.
Do. Libertador of 12 guns, capt. Bogie.
And three schooners, each carrying 7 guns.

The line of sea board now remaining in the possession of the Royalists, extends only from Puerto Cabello to Coro, which are the extremities; and as the blockading squadron is composed of an active description of vessels, and we understand are all excellent sailers, it may with facility form a line of communication along this small extent of coast; and it is, therefore, more than probable, that very few, if any vessels, proceeding to Puerto Cabello or Coro, or to any of the intermediate ports, will escape capture. The schooner San Juan, from Coro to Puerto Cabello, has already been taken, and ordered for La Guayra.

According to letters from Coro, which are to the 26th instant, the expedition which we lately noticed as being about to proceed from Maracaybo against that place, had landed at Altigracia. This expedition consisted of 1200 men, and had made some progress in its advance upon Coro, when general Morales, whose force is stated at 3000 men, marched against it; and obliged the Columbians to retrace their steps. Morales, according to the last accounts received from him in Coro, was following up their retreat, with the hope of preventing their embarkation. The result was not known when the last advices came away.

The Bermuda Gazette of the 2d February gives a report, that Sir Wm. Lumley was about to be recalled from the government of that colony. It would be impossible, says the Editor, to communicate to the public a more agreeable piece of intelligence, and we hope, for the good of the country, to hear it ere long more fully confirmed.

☞ In consequence of Friday next being a holiday, our Gazette will be published on the preceding Thursday evening; Advertisements, &c. intended for that number, are requested to be sent early on the day of publication.

COMMUNICATED.

From the Common-Place Book of a Traveller
No. 4.

CARACAS CONTINUED.

The College is situated opposite to the south side of the Plaza, and is a heavy and clumsy old building, calculated to accommodate about two hundred students. The number does not, however, at present exceed sixty. They all have a uniform dress, and are under the immediate superintendence of a rector.

As regards education, it has already been hinted at in considering the state of religion, that the instruction of youth in all branches has been much confined and retarded by unwise and illiberal restrictions, arising from superstitious views, aided very strongly by the natural fears, entertained by a tyrannical government, lest its dependents should become too enlightened and impatient of the yoke imposed on their moral and civil rights. But the mind of man will not be always repressed; and, once conscious of its powers, and aware of its opportunities of improvement, it will advance boldly in its progress, unshackled by the prejudices of bigotry, and fearless of the thunders of temporal or spiritual authority. Thus, in South America, where native talent is both vigorous and enterprising, the seeds of reform and emancipation became early productive, and when the fruits were at last to be actually gathered, the dragon, who guarded their approach, aimed its deadliest blows on the daring and enlightened intruders. Caracas has been doomed not only to yield half her population, and all her grandeur, to the desolating earthquake and the depopulating war, she has also seen the wisest, the best of her sons swept away by the ruthless hand of unsparing despotism.—Who that will read the record of events in this sanguinary war, will not shudder at the recital of the dark, the worse than gothic barbarity that dyed the ground with the blood of all those who had aspired to the least progress in literature and science. It was enough that a youth had entered the hall of science, enough that his ideas had been enlarged, it mattered not to a how small a degree, enough that he could express himself in proper terms, and benefit his fellow creatures by his knowledge, and he was found guilty as a matter of course, and, without trial, forthwith condemned to die by the hand of the executioner. All individuals belonging to any liberal profession shared this fate; and the best families in the land have not been exempted from the mourning caused by such ferocious proceedings, scarcely to be realized in the nineteenth century.

“Oh! righteous Heaven! ere freedom found a grave,

“Why slept the sword omnipotent to save?

“Where was thine arm, O! Vengeance?”

But the monsters who executed such atrocities are no more; the wrath of heaven overtook them, and the bitterest curses of posterity await their execrable memory.

“Prone to the dust oppression shall be hurled,
“Her name, her nature withered from the world.”

The Theatre can contain from fifteen to sixteen hundred persons, and is well attended, although the performance and scenery are of the lowest order. It may boast of the noblest roof on earth, the sky! But such is the passion for amusement in the people, such the gratification derived from public concourses, that the least attraction is sufficient to draw them from home.

The amusements of the inhabitants consist mostly in dancing and singing, accomplishments in which they excel, and to which they are devoted with a fondness bordering on enthusiasm. Taverns are much resorted to, and, to judge from their number and the crowds which fill them, are not less attractive to this people, than such places are characteristically said to be to the English. Billiards and cards form the principal occupation, and it is nothing uncommon, particularly on the Sunday, to see even priests indulging themselves in the various games of chance.

Indeed Sunday is rather to be distinguished from other days by the extra allowance of pleasure, than by any appearance of religious devotion. The total want of all decorous observance of the sabbath appears even shocking to a person educated in countries, where, although liberal views of policy admit of much freedom in pleasure, there is still kept up, even by the most licentious, an outward respect for the day and the ordinances of the law. But this is altogether disregarded here, and balls, and plays, and concerts are always given in preference on the Sunday.

To say something more particularly of the inhabitants themselves; the population, instead of its former number of sixty thousand, at present scarcely amounts to a fifth of that number. Of this amount, the colored people form by far the greater part. They fill up all mechanic employments, and are the most industrious.

It has been urged that the superiority in number of the colored population throughout Venezuela, and the necessity of employing them as public officers, added to which the emancipation of slaves, will give them a preponderance that may prove highly dangerous to the interests of the whites. But may not these fears be the suggestions of a spirit hostile to the now government, and anxious to realise every possible obstacle to its progress and success? Their industrious habits, their naturally docile temper are guarantees for their good conduct. Besides, is it not unlikely that those who will now assume a higher rank, and be considered as men, will conspire against a government that protects their rights and liberties, when under a former state of things so opposite and humiliating to themselves, they were nevertheless quiet and useful citizens?

The fair sex truly deserves the name in Caracas. There are few women who are not agreeable both in their countenances and manners, and their sprightly tones of voice, the melody of their language, and the vivacity of their coal-black eyes, conspire, with their affability of temper, to render the society of younger females particularly inviting to strangers.

“Their glance how wildly beautiful! how much
“Hath Phoebus woo’d in vain to spoil her cheek,
“Which glows yet smoother from his amorous clutch.”

The females are very devout, at least in attending at church, though, whether their thoughts are permitted to wander about with their glances, it is impossible to say. Every morning they are to be seen, dressed uniformly in black silk, which well becomes them, thronging to mass, attended by their slaves carrying carpet rugs, on which the fair suppliants may more comfortably worship than on the rude flooring. The males, on the contrary, seldom go to church, are late in attending to their business, and over fond of their cigar and hammock. They are not remarkable for bodily strength; in this respect being surpassed to an astonishing degree by the mulattos, whose muscular and well set forms, as well as their strength and bodily powers, are peculiarly striking.

The manner of living is simple and moderate. Two, or at most three meals, digested by a bottle of Claret or Catalan at dinner, a little sweetmeats in the evening, followed by a glass of cool water, is the general diet. Excess is rarely if ever committed, and a drunkard is scarcely known in the place. Gambling and other vices are, however, not so low in the scale, and it will require the labor of years, and a constant intercourse with enlightened nations, to elevate the general tone of society, and introduce mind among even the higher classes.

Erratum.—In the last number, in the description of the houses of Caracas, read for “entry or San Juan” ENTRY or ZAGUAN.

Extract of a letter from Havana, Feb 9.

“The authorities of this place have resolved to make this a port of deposit, where goods of all kinds, and under any flag, are to be admitted from any quarter for reshipment to any destination, on paying one per cent. on entry and one per cent. on export. This regulation, it is expected, will take effect in a few weeks. Hitherto the produce of other countries, when once entered at Havana, was compelled to pay the duties, but under the present regulation, if carried into full effect, the already great trade of Havana, will be much increased; and the island of Jamaica, the Bahamas, &c. will henceforth probably receive their principal supplies through that medium.”

MENSCHLIEVENDHEID.

FRAGMENT,

Niet ongeschikt ook voor d'aanstaande Heilige Week en Paaschfeest.

Wie is betaamlyk groot van hart,
Doch niet met hovaardy;
Die eigen dwaling kendt en voeldt,
Op zelfverbeetring reedlyk doeldt,
Altoos gemoedlyk vry?

Wie bezit haar eigen waarde,
Maar zonder ydle prunk,
Bewustheid draagt der zielsgenot
Van zelfsvoldoening, 't edelst lot
Dat haar 't geweten schonk?

Wie is 't die spaarzaamheid betracht,
Gansch niet uitsporig leeft;
De teering naar de neering zet;
Op alles heel nauwkeurig let,
En, elk het zyne geeft?

Wie is het die weltevreden,
Gaande langs d'effenbaan
Verkeerden winlust van zich weerdt,
Slechts maar 't bescheiden deel begoerd,
Genoeglyk ter bestaan?

Wie is des naasten hartvriendin,
Tot heil voor 't algemeen:
Om naar den eisch der Christen pligt,
Te vestigen door 't evenwigt
Den Kerkenbandt by één?

Wie is zuiver edelmoedig,
Der armen nut bejaagt;
Op hunne klagten hulp verspreid;
En, werkzaam met zachtzinnigheid,
Het goede niet vertraagt?

Wie is waarlyk rein welwillend,
Het angstig hart vertroost,
Die in des naasten rampen deeldt;
De weuw opbeurd, en smarten beeldt
Van onderloose kroost?

Wie is het die de tranen droogt
Van elk die zuchtend lyt;
De woekerdrift en 't leed verzacht
Voor iedereen die uitkomst wacht,
En voegzaam hulp verbeid?

Wie is 't die ook het veinzen haat,
De billykheid betracht;
Verdruchte onschuld steeds gedenkt,
Waar eer en welyaart wordt gekrenkt,
Vergoeding houd in acht?

Ach! wie is het die rechtmatig
Geen kwaad getuignis geeft;
In den handel geen boosheid pleegt;
De deugd bemint, de waarheid weegt,
En niet wraakgierig leeft?

Ja, wie heeft ondankbre schepsels
Steeds vriendschaps gunst betoond,
Getrouwlyk en zoo juist te baat
Door voltydige raad of daad,
Hoe zeer, toch bits gehoord?

Gy zyt het O Menschlievendheid!
Die snoodheids list verband;
Gy geeft aan velen steun en baat,
En reikt, wen alles hun verlaat,
Krachtsd'ig nog de hand!

Daal met uw invloed gunstryk neer
Ook op onz' eiland af!
Hy die U eert, zyn pligt betracht,
Weet dat het beste loon hem wacht
Aan d'andre zy van 't graf.

Zalig zyn de barmhartigen!
Reeds in dit aardche dal:
Want al heur kwelling en verdriet,
Stremt toch 't gevoel der menschheid niet,
Dat eeuwig blyven zal.

SINCERUS.

*Vande twee Protestantsche Gemeenten alhier, als allezins wenschlyk en doelmatig, in den liefderyke geest der regtzinnig Christelyke verdraagzaamheid onzer meer verlichte eeuw, en ook, ingevolge de vaderlyke begeerten van onzen geëerbiedigde Koning, zoo wel als van het Koloniale Kerkbestuur in het Moederland.

† Ten aanzien der onderlinge vereeniging van de Armen en Kerken Fondsen der voornoemde Gemeenten, om daardoor te beter en gepaster, in de byzondere nooden en belangen der veel behoeftigen (ja ook voor de bedekte armoed lydende personen of particuliere huisgezinnen die maandelijke geene vaste gedeeltingen genieten) meerder evenredig, of, over het geheel, welvoeglyk geproportioneerd dadelyk zorgvuldig te kunnen blyven: steeds bedenkende, volgens eene der voortreffelyke leringen of eigenlyke pligtstellingen van het echt verdienstelyk Christendom, bepaaldelyk ten opzichte der noodlydenden. "Dat het zaliger is te geven, dan te moeten ontvangen."

‡ Er zal byvervolg, misschien wel iets nader over de ongevoelig schaafteloos woekeraars geopperd worden.

From American papers to the 7th March.

COMMERCIAL REGULATIONS FOR THE ISTHMUS OF PANAMA.

GENERAL ARRANGEMENTS.

Art. 1.—The ports of Panama, Chagres and Porto Bello remain free. Friendly and neutral vessels, with every kind of merchandise, produce and liquors, are permitted a free entry.

Art. 2.—Masters and supercargoes shall, on arrival, deliver an exact account of the number of packages on board, with their marks and numbers, whether their own or belonging to merchants or passengers.

Art. 3.—These accounts shall be delivered to the governor of the place who will pass them over, certified, to the collector of customs, who shall compare them with the shippers manifests;

after which, they are to be returned to government, in order to be handed over to the proper authorities.

Art. 4.—Every master or supercargo arriving at the port of Panama shall within six days either discharge or quit the port; those arriving at Porto Bello and Chagres are allowed fifteen days. If they discharge, the merchants and supercargoes shall, twenty-four hours before they commence unloading, present their manifests, with a clear and distinct account of every thing on board.

Art. 5.—Strangers will not be permitted to transact their own business; but must, on determining to sell their cargoes, name a consignee who is a citizen of Columbia, and has a commercial establishment in one of the cities of the Isthmus, who shall be responsible to the custom-house for the duties which may accrue, and take all the necessary steps.

Art. 6.—Merchants, captains and supercargoes, either foreigners or belonging to any other state, shall be subject to the different usages which the laws of the country provide, such as the right of search, &c.

Art. 7.—The manifests of cargoes must express whether they are intended for home consumption or for exportation.

Art. 8.—The duties are not required in advance, nor are securities on exportation demanded; but the duties must be paid on consumption, and in current money of the country.

Art. 9.—All former duties, except such as are hereinafter established, are abolished.—[The duties mentioned in the above article are termed *derechos de reemplazos y subvencion*.]

Art. 10.—All the custom-house and municipal duties, as applied to their several objects, still exist. Brandy and wine imported from the north and south, either foreign or domestic, shall pay two dollars per barrel.

Art. 11.—The existing tariff is adopted for the present, until government can make a more suitable reform.

Art. 12.—The duties now paid on produce of the free countries of the Pacific, still remain in full force and vigor, until an alteration be made.

IMPORTS.

Importations can be made into this Isthmus for two specific objects; either for the consumption of the province or for exportation.

Importations for Home Consumption.

Art. 1. All foreign merchandise imported by citizens of Columbia for the consumption of the province, shall pay 20 per cent. duty, 18 per cent. to the state and 2 to the consulate. Importations by citizens of Chili, Peru, Buenos Ayres and Mexico, 22 per cent. 20 to the state and 2 to the consulate. Importations by foreigners, 24 per cent. 22 to the state and 2 to the consulate.

Art. 2. Brandy, wine, and liquors which are not the products of Peru, Mexico, Chili and Buenos Ayres, shall pay 24 per cent.; and those that are distilled in or are the products of those countries, 20 per cent on their respective valuation, whether imported in national or foreign vessels.

Art. 3. The anchorage and tonnage duties formerly paid still remain in force, with this difference, that vessels belonging to Chili, Buenos Ayres, Peru and Mexico, shall pay two thirds and Columbian vessels one half the former rates.

Art. 4. The following articles are imported free of duty: All implements of agriculture, iron, steel, arms and munitions of war, books, scientific instruments, maps, charts, printing materials, and machinery of every kind, even if sold for exportation.

Art. 5. As long as the monopoly of tobacco remains in force, the importation for sale on account of individuals is prohibited; but it may be brought in for exportation, as is hereafter explained, or for sale on government account.

Art. 6. All foreign flour not imported from the ports of the South or Mexico, shall pay over and above the duties detailed in Art. 1, one dollar per barrel as a permanent contribution.

Art. 7. Gold and coined silver, gold dust, bullion, gold in bars, jewels, and platina, are all permitted a free entry.

Art. 8. Every species of manufactured cloth, white or colored, is prohibited; and boots, shoes, chairs, sofas, tables, bureaus, and all cabinet ware shall pay double duties to those detailed in the first article, which shall be proportionately applied to the funds of the government and consulate.

Art. 9. Merchants whose importations exceed one thousand dollars shall be allowed two months credit on the duties, on their giving security, and if during this time they cannot sell, by proving the possession of the articles imported and confirming the security, the credit shall be extended two months longer.

CUBA.

The intelligence by the Hornet satisfies us, that this valuable and important island is now, or shortly will be, in a state of rebellion. The anarchy prevailing at the Havana will soon extend itself to every part of the island, and it is difficult to anticipate the result. Spain has always attached great importance and value to Cuba, not only from agricultural and commercial advantages, but from its position being a useful rendezvous for ships of war bound to and from South America; a kind of key to the gulf of Mexico, and bulwark of the Spanish Main.—Hence the strong fortifications at the Havana, and the determination of Spain never to transfer that island to any foreign power.

The revolution in South America; the independence of the Spanish Main, and the gradual,

though certain separation of all the Spanish possessions from the mother country, cannot be viewed with indifference by Cuba; and the frequent intercourse with the liberated provinces, must tend to the promotion of some plan connected with their independence likewise. The anarchy and confusion said to prevail at the Havana, must eventually in open hostility towards Spain, and the formation of some kind of government; it necessarily must be an independent one, as there is no power nearer than the United States capable of protecting the independence of Cuba. In those speculations, which are inseparable from the concerns of a growing country, it has more than once been suggested that we should complete the transfer of Florida, and secure the commerce and freedom of the gulf of Mexico, by obtaining the possession of Cuba. Whatever may be considered our policy in a century to come, it is evident that our union will not safely admit of additional territory; nor should we encourage the idea at home or abroad that we are ambitious of extending the possessions of our republic beyond their natural and proper boundary. All foreign possessions will cost more than their value to defend, and will necessarily make us a party to every foreign contest. Great Britain has long cast a wishful eye towards Cuba, and has frequently attempted to become its masters, and even now would gladly exchange some of her West India possessions for that fertile island. The Spanish and English character, feelings and habits cannot amalgamate; and they will find it difficult to conquer Cuba, or hold it if conquered. Let the Spaniards of Cuba pursue their domestic quarrel unmolested; continue to be colonists or govern themselves without our interference.—It is our interest that the Spaniards should hold that island in preference to the English; but even the English in preference to ourselves.—In the present confusion prevailing at the Havana, one fact must not escape us: it is the depot of pirates, and men of the worst character and most desperate purposes, and the strong arm of government must be extended to protect our commerce.

We require at least two frigates, two sloops of war, and several light vessels, to shew themselves off the Havana, and cruise in the neighbourhood of the island and the Gulf. By a display of a proper force, and a decided attempt to crush these piracies, it may prevent further associations for such nefarious objects, and give effectual protection to our commerce. The expense may be heavy, but it had better be incurred at once, or these confederacies and robberies may acquire great strength, and be difficult to break down.

HOUSE OF REPRESENTATIVES.

SATURDAY MARCH 2.

Suppression of Piracy.—Mr. McLane, from the committee on naval affairs, to whom was referred the resolution of 3d Jan. and 5th and 6th Feb. made a report upon the suppression of piracy in the West India seas.

The report states, that the system of plunder in the West India seas is truly alarming, and imperiously calls for the prompt interposition of government; that every mail brings such accounts of massacre and plunder, by the vicious and depraved of all nations; that, if not winked at by the authorities of Cuba, they are not restrained; that the danger of smuggling is thereby considerably increased on our coast; and ample force is therefore recommended to suppress it.

The committee then states the force employed by government in the Mediterranean, the Pacific Ocean, &c. none of which can be withdrawn, and recommend an additional force to be employed in the West India seas and Gulf of Mexico, consisting of the corvettes Cyane and John Adams, and sloops Peacock and Erie; and that the Constellation frigate, on her return from the Pacific, be ordered to cruise in the West India seas.

Charleston, Feb. 14.—Our harbour at present exhibits a proud and pleasing sight. Besides the ships in port, ready to transmit our products to the extremities of the earth; we behold a portion, small but respectable, of our gallant navy.

U. S. schr. Alligator, lieut. comdt. Stockton, 12 guns—Grampus, lieut. comdt. Gregory, 12—Porpoise, lieut. Ramage, 12—Revenge, lieut. Hammersley, 6.

H. B. M. schooner Spredwell, 12 guns, lieut. Geary, is now in port. In looking at her, with her flag wafted playfully upon the breeze, and in amicable and silent society with our vessels of war, we cannot help feeling the contrast when "the bravest of the brave" of the two leading naval powers of the earth, were arrayed in bloody opposition. Far distant be that day again! While there are injuries to redress, robbers to punish, and commerce to protect—how much more noble the union of such powers, in the great cause of justice!

February 25.—The United States brig Spark, lieutenant commandant Elton, arrived yesterday, from a cruise along the Spanish Main and among the West India islands. She made her passage from Matanzas to the bar in 62 hours. The Spark has on board seven pirates whom she took out of a Dutch sloop that they had captured between Aruba and the Spanish Main. The sloop was given up to the master and mate, who were found on board of her when in the possession of the pirates.

Midshipman Thomas O'Bruff died on the 9th of January, of a malignant fever which he contracted on the Spanish Main, after an illness of three days. He was buried at the island of Aruba.